

РЕШЕНИЕ

№ 4324

гр. София, 30.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 15.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **2307** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на [фирма] и [фирма], срещу Решение № Ж-91/06.02.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР или Комисията), с което Комисията е дала на [фирма] (ЕР ЮГ ЕАД) задължителни указания в 7-дневен срок, да анулира начислените на основание „Справка за коригиране на сметка“ от 11.12.2019 г. количества електрическа енергия за обект, находящ се в [населено място], [улица], вх. А, ап. 17 с ИТН 1564262 и клиентски № [ЕГН], а на [фирма] (Е. ЕС ЕАД) задължителни указания да анулира фактура с № [ЕГН]/18.12.2019 г., издадена на Ц. Г. К. за ИТН 1564262 и клиентски № [ЕГН] на основание „Справка за коригиране на сметка“ от 11.12.2019 г. Жалбоподателите претендират отмяна на административния акт като неправилен поради липса на компетентност, съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон, като административният орган не е събрал и изследвал всички факти и обстоятелства. Релевира се, че Решение Ж - 91 от 06.02.2020 г. е постановено извън предвидената материалноправна компетентност на административния орган, предвид приетото от КЕВР, че спора между доставчик и потребител на електрическа енергия относно количеството потребена електрическа енергия и съответно дължимите суми е административноправен, а не граждански такъв, подлежащ на разглеждане по общия исков ред по ГПК. С диспозитива на обжалвания акт, с който

се дават задължителни указания на Е. ЕС ЕАД да се анулират счетоводни документи, удостоверяващи парични вземания на крайния снабдител, КЕВР се е произнесла по гражданскоправен спор относно дължимостта на определена сума, каквито правомощия не се съдържали в ЗЕ. Позовават се на разпоредбата на чл. 22, ал. 1 от ЗЕ, като комисията имала правомощия да регулира дейностите на доставчиците на ел. енергия и да следи за законосъобразното изпълнение на задълженията им по ЗЕ. По този начин Комисията неоснователно се намесвала и регулирала по неприсъщ начин чисто гражданскоправни спорни отношения, чието разрешаване е подведомствено на гражданските съдилища. Това съставлявало отменително основание по чл. 146, т.1 от АПК, който съгласно константата съдебната практика води до нищожност на акта. На следващо място се поддържа, че постановеният административен акт е нищожен поради обективната невъзможност да бъде изпълнен. Изтъква се, че изискванията на Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) и Правилника за прилагане на ЗДДС, досежно анулиране на погрешно съставени документи или поправени документи са императивни. Приложените в административното производство фактури съдържали всички необходими реквизити съгласно чл. 114 от ЗДДС, като неточности по отношение на тях липсвали. Предвид това в настоящия случай не били налице хипотезите на погрешно съставени или поправени фактури, поради което разпоредбата на чл. 116 от ЗДДС не можела да бъде приложена, съответно административния акт не можел да бъде изпълнен. Алтернативно, се излагат доводи за незаконосъобразност на издадения административен акт, поради противоречие с материалния закон и практиката на ВКС, а именно че след измененията в Закона за енергетиката с ДВ, бр.54/2012 г. - чл.83, ал.1, т.б, чл.98а, ал.2, т.б и чл.104а от същия, правото на доставчика на електрическа енергия да извърши едностранно корекция не е предпоставено от доказването на виновно поведение на потребителя, нито от предвиден ред за уведомяване на клиента в ОУ. Позовават се на Решение № 124/18.06.2019 г., постановено по гр. д. № 2991/2018 г., ГК, III г.о., ВКС и Решение № 150/26.06.2019 г., постановено по гр. д. № 4160/2018 г., ГК, III г.о., ВКС, от които следвало, че досегашната практика на първоинстанционните и въззивните съдилища е била в противоречие, както с практиката на ВКС, така и с волята на законодателя, инкорпорирана в посочените изменения на Закона за енергетиката с ДВ, бр.54/2012 г. - чл.83, ал.1, т.б, чл.98а, ал.2, т.б и чл.104а от същия и целта, която е преследвана с направените изменения, а именно: корекционната процедура да се извършва с цел възстановяване на настъпилото без основание имуществено разместване, без да се доказва виновно поведение на клиента. Според жалбоподателите, не било необходимо и наличието на изричен ред за уведомяване на клиента при извършване на корекция в ОУ на крайния снабдител, за да може доставчика на ел. енергия да претендира дължимостта на допълнително начислената сума. ВКС стигал и по-далеч в своите съждения, отчитайки факта, че доставката на ел. енергия се подчинявала на общите правила за покупко-продажбата в ЗЗД и дори да липсвала специална уредба за извършване на корекция на сметка, която без съмнение се съдържала в ПИКЕЕ, купувачът следва да доплати дължимата сума, независимо от липсата на предварителни процедури за защита на потребителите. Въпреки отменените ПИКЕЕ, празнотата в нормативната уредба се запълвала от разпоредбата на чл. 183 от ЗЗД, съгласно която клиентът е длъжен да заплати на доставчика цената на доставената ел. енергия. По делото безспорно се установило, че поради изменената схема на свързване на електромера, клиентът е потреблявал електрическа енергия, която не е

била отчитана от средството за търговско измерване и съответно не е заплащана. Възприетата от административният орган теза, че поради отмяната на ПИКЕЕ за оператора на електроразпределителната мрежа липсвало правно основание да преизчисли количествата ел. енергия на клиента била в противоречие с принципа за недопускане на неоснователно обогатяване. Отделно от това се сочи, че неотговарящи на действителната фактическа обстановка били изводите на административният орган, че дружествата- жалбоподатели не спазили 7- дневния срок за уведомяване на клиента за извършеното преизчисление съгласно чл. 54, ал. 1 от Общите условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на [фирма] (ОУ на ЕР ЮГ ЕАД). Преизчислението на количествата ел. енергия се извършвала едва със Справката за коригиране на сметка за електрическа енергия от 11.12.2019 г., като считано от тази дата започвал да чете 7-дневния срок за уведомяване на клиента за извършените преизчисления. В случая това е било сторено с писмо с изх. № 8107601 от 18.12.2019 г., получено от клиента съгласно известие за доставяне № ИД PS 4040 01PMVX М. Искането е, жалбата да бъде уважена, като се обяви за нищожен оспорвания административен акт, алтернативно същият да бъде отменен като незаконосъобразен. Претендират разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят [фирма] и жалбоподателят [фирма] не се представляват. В писмени бележки от процесуален представител на двете дружества молят съда да уважи жалбата по изложените в нея съображения. Претендират разноски, съгласно списък по чл.80 ГПК, който прилагат.

Ответникът- КЕВР в съдебно заседание, чрез процесуален представител моли жалбата да бъде отхвърлена. Прави възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В писмени бележки излага подробни аргументи относно законосъобразността на обжалваното решение.

Заинтересованата страна Ц. Г. К., лично оспорва жалбата и моли съда да остави в сила решението на КЕВР като правилно.

Софийска Градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, съобразно закона и вътрешното си убеждение, приема за установено следното от фактическа страна:

Производството пред Комисията за енергийно и водно регулиране е образувано по повод жалба от Ц. Г. К., с адрес: [населено място], [улица], вх. А. ап. 17 срещу [фирма] и [фирма], депозирана с придружително писмо, ведно със становище на [фирма] с вх. № Е-13-49-1 от 06.01.2020 г. в КЕВР /л.60,61/. Жалбоподателят възражава срещу начислени количества електрическа и изготвена фактура. В същата са изложени доводи, че след произнасяне на КЕВР била анулирана фактура №121877920/19.09.2019 г. с ИТН 1564262 и клиентски № [ЕГН], на основание „Справка за коригиране на сметката за електроенергия“ от 22.08.2019 г. и сумата му била възстановена. Твърди, че на 20.12.2019 г. при плащане на месечната си фактура установил, че имал задължения в размер на 567.97 лв. без ясно основание относно дължимата сума. Оспорва неправомерно начислената сума и претендира да бъде премахнато задължението. Чрез [фирма], с придружителни писма, ведно със становища с вх. № Е-13-49-27 към 14.01.2020 г. и вх. № Е-13-49-27 към 14.01.2020 г. са постъпили отново жалби от Ц. Г. К. /л.56-59/, като в последната К. уточнява, че на 07.01.2020 г. получил уведомление по пощата от [фирма], че дължал сумата от

567.97 лв. за периода от 17.10.2018 г. до 15.01.2019 г.

Комисията за енергийно и водно регулиране, във връзка с предходна жалба на Ц. К. с вх. № Е-13-49-27 от 11.10.2019 г. е провела административно производство и е издала Решение № Ж-666 от 02.12.2019 г. В същото решение е изложено, че на 15.01.2019 г. сътрудници на електроразпределителното дружество извършили проверка на място и подменили СТИ с фабричен номер №012021080, за което съставили Констативен протокол за техническа проверка и подмяна на СТИ №431699/15.01.2019 г. Въз основа на Констативен протокол № 431699 от 15.01.2019 г. на БИМ [фирма] е изготвило и предоставило на [фирма] „Справка за коригиране на сметката за електроенергия“ на 22.08.2019 г. с начислено количество електрическа енергия за предходен период /от 17.10.2018 г. до 15.01.2019 г., 90 дни/ в размер на 3 015 kWh. На основание на справката от електроразпределителното дружество. и съгласно чл. 51, ал. 1 от (ПИКЕЕ, отм.) издало коректурна Фактура с № [ЕГН] от 19.09.2019 г., на стойност 582.86 лв. с ДДС. С Решение № Ж-666 от 02.12.2019 г. Комисията е дала задължителни указания на [фирма] да анулира начислените на основание „Справка за коригиране на сметката за електроенергия“ от 22.08.2019 г. количества електрическа енергия и да уведоми [фирма], което от своя страна да анулира фактура с № [ЕГН] от 19.09.2019 г.

Липсват данни за оспорване на Решение № Ж-666 от 02.12.2019 г. на КЕВР от адресатите. Същото е изпълнено от електроснабдителното дружество, като е анулирало/сторнирало фактура № [ЕГН] от 19.09.2019 г. на стойност 582,86 лв. и е издало кредитно известие с № [ЕГН] от 11.12.2019 г.

На 11.12.2019г. [фирма] изготвило нова „Справка за коригиране на сметка за електроенергия“ към Констативен протокол №431699 от 15.01.2019 г. /л.17,18/, за начислено количество електрическа енергия за същия предходен период- от 17.10.2018 г. до 15.01.2019 г., в размер на 2938 kWh /л.19/, и търговското дружество /ТД/ [фирма] издало друга фактура № [ЕГН] от 18.12.2019 г. на стойност 567,97 лв.

На 18.12.2019 с писмо с изх. № 8107601 от 18.12.2019 г. /л.21/ Е. България Електроснабдяване“ ЕАД уведомява Ц. К., че на 15.01.2019г от служители на [фирма] е демонтиран и предаден за експертна проверка в БИМ /Български Институт по Метрология/ електромер с фабричен №[ЕИК] от измервателна точка /ИТН/ 1564262 в гр. Д., У. [улица], ВХ. А, АП.17 на клиент с клиентски номер [ЕГН]. Констатирано било от служители на Български институт по метрология, че електромерът е манипулиран и не отчита, за което е бил издаден констативен протокол №296/10.04.2019г от БИМ- Б.. Вследствие на това, ползваната от К. електроенергия е била неизмерена, съответно незаплатена, поради което следвало да бъде коригирана сметката за ел. енергия за периода от 17.10.2018 г. до 15.01.2019 г. /90 дни/ със сумата от 567,97лв. Приложени са Фактура, Констативен протокол №431699/15.01.2019 г., Констативен протокол №296/10.04.2019 г., справка за коригиране на сметката за електроенергия. Същото е получено от клиента съгласно известие за доставяне № ИД PS 4040 01IMVX M, на 15.01.2020 г., в което изрично е посочен клиентския номер и изх. номер съответстващ на писмото- 8107601 от 18.12.2019 г. /л.39/.

Въз основа на проведеното административно производство, КЕВР е издала оспорваното в настоящото производство Решение № Ж-91 от 06.02.2020 г., на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, с

което са дадени следните задължителни указания на [фирма] и [фирма]: 1. В седемдневен срок от получаване на настоящото решение [фирма] да анулира начислените на основание на „Справка за коригиране на сметката за електроенергия“ от 11.12.2019 г. количества електрическа енергия за обект, находящ се на адрес: [населено място], [улица], вх. А, ап. 17 с клиентски № [ЕГН] и ИТН 1564262 и да уведоми [фирма]; 2. В седемдневен срок след получаване на уведомлението от [фирма] „Е. България Електроснабдяване“ да анулира фактура с № [ЕГН]/18.12.2019 г., издадена на г-н Ц. Г. К. за клиентски № [ЕГН] и ИТН 1564262, на основание посочената в т.1 „Справка за коригиране на сметката за електроенергия“ от 11.12.2019 г.; 3. В седемдневен срок, да уведомят комисията за извършените действия.

Решението е прието след изготвен доклад от 31.01.2020 г. на работна група, дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ в КЕВР /л.50 и сл./ и решение на проведено закрито заседание на КЕВР на 06.02.2020 г., обективирано в Протокол №35 от 06.02.2020 г. /извлечение от протокол- л.45-49/.

От правна страна съдът намира следното:

Оспореното Решение № Ж-91 от 06.02.2020 г. на КЕВР е постановено от компетентен държавен орган. В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. Съгласно чл.22, ал.7 ЗЕ Редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60 и това е Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Съгласно разпоредбата на чл. 49, ал. 2, т. 7 от Наредба № 3 неразделна част от лицензията са утвърдените общи условия на договори. Според разпоредбата на чл. 75, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗЕ Комисията провежда контрол за спазване на условията по издадените лицензии.

Съгласно чл.147, ал.2 от посочения подзаконов нормативен акт /Наредба №3/ когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им. Аналогична е и разпоредбата на ал. 5 на чл.22 ЗЕ, според която когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. КЕВР, противно на изложеното в жалбата на [фирма] и [фирма], не се е произнесло извън своята компетентност. Комисията е дала задължителни указания на дружеството във връзка с неизпълнение на лицензионни и подлежащи на контрол от КЕВР задължения, без да се произнася изрично по дължимостта, изискуемостта и заплащането на начислените суми, в следствие на неточно измерено количество енергия. Т.е. КЕВР следи за законосъобразното провеждане на процедурата, в резултат, на която би могло да се преизчисли ползваното количество електрическа енергия.

Съдът намира за нужно да отбележи, че от страна на КЕВР е спазена процедурата, предвидена в чл.145 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г., а именно след приключване на проверката по жалбата е изготвен доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата, както и са приложени

събраните по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са представени и внесени за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание, и е взето решение с шест гласа „за“, от които четири гласа на членовете на Комисията със стаж в енергетиката, за което е съставен протокол /л.45 и сл./.

Неоснователен е довода на жалбоподателите, че поради липсата на специална уредба за извършване на корекционна сметка (ПИКЕЕ), следва да се приложат нормите на гражданския закон, а именно Закона за задълженията и договорите (ЗЗД). Разпоредбите на ЗЗД са във връзка с дължимостта на консумираната електрическа енергия, въпрос, по който КЕВР не се е произнесла, съответно не излязла извън пределите на своята компетентност. Несъстоятелно е и позоваването на разпоредби от ЗДДС и Правилника за прилагане на ЗДДС, досежно анулиране на погрешно съставени документи, още повече, че въз основа на предходното решение на КЕВР електроснабдителното дружество е анулирало/сторнирало фактура № [ЕГН] от 19.09.2019 г. на стойност 582,86 лв. и е издало кредитно известие с № [ЕГН] от 11.12.2019 г.

Следва да се отбележи, че Правилата за измерване на количеството електрическа енергия /ПИКЕЕ/, издадени от председателя на Държавната комисията за енергийно и водно регулиране, обн., ДВ, бр. 98 от 12.11.2013 г., са изм. с Решение № 1500 на ВАС на РБ от 6.02.2017 г. - бр. 15 от 14.02.2017 г., в сила от 14.02.2017 г., като са отменени всички разпоредби на ПИКЕЕ (от 2013 г.), с изключение на съдържащите се в чл. 48 - 51 от глава IX правила относно случаите и начините за извършване на преизчисление на количеството ел.енергия от операторите на съответните мрежи, които са отменени с Решение № 2315 на ВАС на РБ от 21.02.2018 г. - бр. 97 от 23.11.2018 г., в сила от 23.11.2018 г.

Действащи към момента са ПИКЕЕ (обн. ДВ. бр. 35 от 30.04.2019 г.), Раздел IX „Ред и начини за преизчисляване на количеството електрическа енергия“. Съгласно разпоредбата на §2 от ПИКЕЕ „Процедурите по преизчисляване на количество електрическа енергия, уведомяване, фактуриране и уреждане на финансовите отношения с клиентите, които са започнали въз основа на констативни протоколи, съставени до влизане в сила на тези правила, се довършват по реда, действал към датата на съставяне на констативния протокол, като в случаите на съставените след 1.07.2018 г. констативни протоколи се взема предвид и действащата прогнозна пазарна цена на електрическата енергия за покриване на технологичния разход на операторите на съответните мрежи, определена от Комисията за енергийно и водно регулиране.“

Към датата на съставяне на Констативния протокол от 15.01.2019 г. не е имало действащи ПИКЕЕ. Съгласно Общите условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на „Е. България електроразпределение“ /сега [фирма]/, одобрени с решение на КЕВР № ОУ-014 от 10.05.2008 г. /същите са общодостъпни/ и в частност чл. 54, ал. 1 от

ОУДПЕЕЕМ „в случай на неточно измерване и/или неизмерване на електрическата енергия, установено при проверка по реда на тези Общи условия (със старо наименование [фирма]) съставя констативен протокол и **уведомява в срок от 7 (седем) дни Клиента и [фирма] за преизчислените количества електрическа енергия.** Именно на това правило се е позовала и Комисията при вземане на своето решение.

В конкретния случай, безспорно в хода на административното производство е установено, а и не се оспорва от страните, че Ц. К. е клиент на [фирма] и [фирма], с ИТН 1564262 и клиентски № [ЕГН] за имот, с адрес с. [населено място], [улица], вх. А. ап. 17. Не се спори, че на 15.01.2019 г. е подменено СТИ с фабричен номер №[ЕИК], обективизирано в Констативен протокол за техническа проверка и подмяна на СТИ № 431699 от 15.01.2019 г. [фирма] е изготвило и предоставило на [фирма] „Справка за коригиране на сметката за електроенергия“ на 22.08.2019 г. с начислено количество електрическа енергия за предходен период /от 17.10.2018 г. до 15.01.2019 г., 90 дни/ в размер на 3 015 kWh и [фирма] е издало коректурна Фактура с № [ЕГН] от 19.09.2019 г., на стойност 582,86 лв. с ДДС. В изпълнение на издадено по жалба на К. Решение № Ж-666 от 02.12.2019 г. на КЕВР, електроснабдителното дружество е анулирало/сторнирало фактура № [ЕГН] от 19.09.2019 г. на стойност 582,86 лв. и е издало кредитно известие с № [ЕГН] от 11.12.2019г. На същата дата 11.12.2019 г., въз основа на същия Констативен протокол за техническа проверка и подмяна на СТИ № 431699 от 15.01.2019 г., [фирма] е изготвило нова „Справка за коригиране на сметката за електроенергия“ към Констативен протокол № 431699/15.01.2019 г., с начислени количества електрическа енергия в размер на 2 938 kWh, за периода от 17.10.2018 г. до 15.01.2019 г. /90 дни/, въз основа, на която електроснабдителното дружество е издало нова коректурна Фактура с № [ЕГН] от 18.12.2019 г. на стойност 567,39 лв. с ДДС.

На 18.12.2019 с писмо с изх. № 8107601 от 18.12.2019 г. дружеството [фирма] уведомило Ц. К., че на 15.01.2019г от служители на [фирма] е демонтиран и предаден за експертна проверка в БИМ /Български Институт по Метрология/ електромер с фабричен №[ЕИК] от измервателна точка /ИТН/ 1564262 в [населено място], [улица], вх. а, ап.17, на клиент с клиентски номер [ЕГН], тъй като било констатирано, че електромерът е манипулиран и не отчита, за което е бил издаден констативен протокол №296/10.04.2019г от БИМ- Б.. Вследствие на това, ползваната от К. електроенергия е била неизмерена, съответно незаплатена, поради което следвало да бъде коригирана сметката за ел. енергия за периода от 17.10.2018 г. до 15.01.2019 г. /90 дни/ със сумата от 567,97лв., съгласно фактура №[ЕГН]/18.12.2019 г. Видно от известие за доставяне № ИД PS 4040 01PMVX M /л.39/, същото писмо е получено на 15.01.2020 г.. Т.е., противно на изложеното в оспорваното решение, следва да се приеме, че въпреки че писмото, ведно с приложените констативни протоколи и фактура са изпратени до клиента от [фирма], е спазен 7- дневния срок за уведомяване на К. доколкото със „Справка за коригиране на сметката за електроенергия“ от

11.12.2019 г. е преизчислено количеството електрическа енергия /л.19/, а не с констативния протокол от 15.01.2019 г. /л.17/.

Предвид всичко изложено до тук, съдът намира, че не е нарушена процедурата от жалбоподателите по уведомяването на клиента Ц. К.. В случая е осъществен фактическият състав, пораждащ правото на оператора на разпределителната мрежа да преизчисли количествата консумирана електрическа енергия-извършена е проверка, съставен е констативен протокол, извършена е метрологична експертиза от независим държавен орган, съставен е констативен протокол на БИМ, представляващ официален документ, издаден от компетентен орган /Решение № 6405 от 29.05.2020 г. на ВАС по адм. д. № 13910/2018 г., III о./. Касателно дължимостта на конкретната сума от 567,97 лв. от потребителя на електрическа енергия К., същият разполага с възможност да потърси правата пред гражданския съд.

Предвид изложеното жалбата като основателна следва да бъде уважена, а обжалваният административен акт отменен.

С оглед изхода на делото, при направено искане от жалбоподателите за присъждане на разноски, на основание чл. 143, ал. 1 АПК, такива следва да се присъдят в размер на 50 лева за платена държавна такса, както и на основание чл.78 ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 /двеста/ лева, предвид сложността на делото и че е за процесуално представителство на двамата жалбоподатели.

Така мотивиран, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] и [фирма] Решение № Ж-91/06.02.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ВРЪЩА преписката за ново произнасяне от административния орган за изпълнение на указанията дадени в настоящото решение.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране да заплати на [фирма] и [фирма] разноски в размер на 250 лв..

Решението подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: